

Babel Salon, 15 november 2011: Minder misdaad in de Zaanstreek dankzij het Veiligheidshuis?

Gast: Maura Timmer

18 aanwezigen

Een Veiligheidshuis is een netwerk van instellingen die zich op een of andere manier richten op het voorkomen of bestrijden van criminaliteit en overlast of de zorg voor daders of slachtoffers. Samenwerkende organisaties zijn het Openbaar Ministerie, de politie, de Raad voor de kindbescherming, de reclassering en ook gemeenten en de zorg- en welzijnssector, zoals bureau HALT, bureau slachtofferhulp, verslavingszorg, bureau Jeugdzorg, de Geestelijke Gezondheidszorg en jongerenwerk. Nederland kent inmiddels ongeveer veertig Veiligheidshuizen (zie www.veiligheidshuizen.nl).

Sinds 1 januari 2010 heeft de veiligheidsregio Zaanstreek-Waterland ook een Veiligheidshuis, gevestigd in Purmerend. Mevrouw Maura Timmer is daar ketenmanager. In de Babel Salon werd zij geïnterviewd door dr. Piet Bakker, lector Cross Media van de Hogeschool Utrecht. Zij werd gesecondeerd door twee collega's betrokken bij het Veiligheidshuis namelijk Henk Kooij van de politie Zaanstreek-Waterland en Wimkees Kranendonk van de gemeente Zaanstad.

Het Veiligheidshuis Zaanstreek-Waterland, dat nog weinig bekendheid geniet bij de bevolking, heeft twee personeelsleden, de ketenmanager en een administratieve kracht en de totale kosten zijn per jaar begroot op € 200.000. De medewerkers uit de samenwerkende instellingen staan op de begroting van hun eigen organisaties. Mevrouw Timmer coördineert de werkzaamheden van deze medewerkers, en een stuurgroep Veiligheidshuis, onder voorzitterschap van de burgemeester van Edam-Volendam is namens het Regionaal College verantwoordelijk voor de aansturing en ontwikkeling van het Veiligheidshuis.

De aandacht gaat uit naar veelplegers, jongeren, en naar thuisgeweld. Overlast behoort tot de probleemgebieden van het Veiligheidshuis maar, hoe hinderlijk ook, het is meestal een openbare orde probleem en het Veiligheidshuis richt zich vooral op plegers van strafbare feiten. Soms valt een overlastzaak te herformuleren in een strafzaak. Naast de strafrechtelijke aanpak van (zeer actieve) veelplegers neem de nazorg van ex-gedetineerden/gestraften tijd in beslag. Vooral de politie en de gemeenten dragen zaken aan. Alle jongeren verdacht van een misdaad komen in het Veiligheidshuis terecht, in

levende lijve of als dossier, en zij vormen 75% van de werklust. Een kleine groep bekijkt iedere afzonderlijke zaak waarna plannen worden gesmeed en contacten gelegd.

Onder jongeren valt nog succes te behalen, mogelijk niet bij degenen die van het pad zijn geraakt, maar wel bij hun jongere broertjes en ouders worden aangesproken en gewezen op hun verantwoordelijkheid. Voordelen van de netwerkaanpak in het Veiligheidshuis zijn de korte lijnen en het vertrouwen tussen de samenwerkende instellingen waardoor er in enkele dagen of weken een plan van aanpak ligt, toegesneden op de persoon en zijn situatie. Alle beschikbare informatie over de betrokkene komt bij elkaar en de voortgang van de zaak wordt zo bespoedigd. De strafeis voor een volgend te verwachten strafbaar feit kan in het dossier van een (zeer actieve) veelpleger worden voorbereid waarna die volgende zaak sneller dan voorheen voor de rechter komt, en hoe sneller de straf hoe effectiever die is.

In verband met thuisgeweld is naar alle tijdelijke huisverboden gekeken. Bij dit soort misdrijven is het doel de sanctie onmiddellijk te laten aansluiten op de afloop van een huisverbod, een zogenaamd sepot onder voorwaarden is hiervan een voorbeeld. De moeilijkheid bij thuisgeweld is de bewijsvoering, immers het is meestal het woord van slechts één tegenover dat van slechts één ander. Aangiften komen vrijwel niet voor of worden ingetrokken, terwijl er veel meer gevallen bekend zijn. In ernstiger zaken wordt wel een ambtshalve vervolging ingesteld.

De nazorg van gedetineerden is een taak van de gemeente die het afgelopen jaar alle 214 ex-gedetineerden in kaart heeft gebracht en klaar staat de opvang en dergelijke, samen met de reclassering, te regelen. Voor het Veiligheidshuis is de kennis onmisbaar die gemeenten hebben over de probleemgevallen, en de samenwerking in het Veiligheidshuis werpt hier haar vruchten af. In dit verband bemoeit het Veiligheidshuis zich met wat het noemt 'taaie vraagstukken', dat zijn de mensen die zich onttrekken aan de hulp en steun van de zorginstellingen, zich verwaarlozen en vaak voor overlast zorgen. Juist bij die 'taaie vraagstukken' boekt het Veiligheidshuis succes waar justitie of de zorginstellingen faalden met hun reguliere inzet.

Resultaten kan het Veiligheidshuis nog niet in cijfers uitdrukken, ook al zegt het te koersen op een vermindering van de recidive met twintig procent, maar kwalitatief is zeker winst geboekt in de afgelopen anderhalve jaar.